

menligning med det store Gode, som der kan og skal eftertrages ved en saavidt som muligt gaaende levende Deeltagelse i det Heles Bee og Vel og i ethvert Stridt, som gjøres frem paa den farlige Kampbane, at jeg kunde aldrig noget Dieblif være tvivlsom om, hvad jeg skulde vælge. Naar man nu ogsaa derhos betænker, at man udstrækker Forbudet saa vidt, at der end ikke maa staae i nogen Avis, hvor vore Krigsskibe seile, saa gad jeg dog nok vidst, hvad der er meest Fare ved under en Krig som den nærværende, enten at det er muligt, at Fjenden skulde faae lidt at vide om vore Skibe, førend de faae dem, eller om det ikke er meget værre, at vore Skibe, som det idetmindste blev sagt om Skjold issor, vare, hvor vi ikke ønskede dem, men hvor Fjenden helst maatte ønske dem. Det være sandt eller ikke sandt, saa tør jeg dog sige, at det er af langt større Bigtighed, at vi faae at vide, hvad der er sandt, end om Fjenden skulde een Dag før faae at vide, hvor et af vore Krigsskibe var seilet hen. Jeg skal derfor naturligtvis stemme imod Alt, hvad der kunde kaldes en Billigelse af en saadan Forordning, end sige af en Stadfæstelse af det urimelige Forbud, som derved er givet.

Justitsministeren: Jeg troer ikke, at jeg for det ærede Thing behøver at retfærdiggjøre det af den sidste ærede Taler som „urimeligt“ karakteriserede Forbud; jeg troer, at det var fuldkommen begrundet i de Omstændigheder, som forelaae (Ja! Ja! Nei!); men der er en enkelt Uttring af den ærede Taler, som jeg ikke kan undgaae paa det Bestemteste at modsigte. Han har stillet den 8de Juli i Sammenligning med den 6te og den 10de; jeg skal lade det uberørt, med hvad Grund den 8de Juli, fordi denne Forordning paa den Dag udkom, skulde kunne sættes ved Siden af 2 Dage, som have havt den meest indgribende Indflydelse paa vor Fremtid; men jeg kan ikke undgaae at modsigte den ærede Taler, naar han sagde, at vi den 8de Juli stode i Begreb med, og vidste, at vi skulde slutte Fred. Det er en Feiltagelse, en, jeg vil haabe paa Uvidenhed begrundet, Wildfarelse, naar denne Paastand er gjort fra vore Modstanderes Side, men hver dansk Mand maa det være i høj

Grad magtpaaliggende, ikke at lade denne falske Forudsætning finde Indgang; thi den 8de Juli vidste vi endnu langt fra, at vore Befuldmægtigede den 10de vilde afflutte en Vaabenstilstand. Det var endnu ikke at forudsee, at det kunde ske dengang. Fjendtlighederne mellem den slesvig-holsteenske Armee og Fredericia bestode uafbrudt, Fredericia blev bombarderet uafbrudt til den 6te Juli, da det hæderlige Udfald skete fra de Danskes Side. Dengang kunde den danske Regjering ingenlunde forudsee, at nogen Fred eller nogen Vaabenstilstand saa snart efter skulde blive sluttet. Det er denne falske Forudsætning, som den ærede Taler her har kunnet bestyrke, og det er det, som jeg har følt mig opfordret til paa det Bestemteste at modsigte.

Grundtvig: Den høitærede Justitsminister har anseet, hvad jeg forudsatte om Ministrenes Bekjendtskab den 8de Juli med hvad der skete den 10de Juli i deres Navn og med deres Bifald, som Frukt af en falsk Forudsætning; dersom jeg derved har talt Ministrenes Væge for nær, saa tager jeg med Fornøielse hvert Ord tilbage; men jeg tilstaaer, at jeg da slet ikke begriber, hvorledes man paa den Maade kan være Minister.

Da ingen Flere begjærede Ordet, blev Spørgsmaalet, om Loven skulde gaae til 2den Behandling, sat under Afstemning, og vedtaget med 62 Stemmer mod 4.

Derpaa gik man over til 3die Behandling af Lovudkastet angaaende Udredning af Heste til Brug for Hæren, hvortil den omdeelte Liste over Vædringsforslag indeholdt Følgende.

Til § 1.

Udvalgets Forslag:
Istedetfor Ordet „levende“ i første Linie sættes „holde“.

Til § 3.

Udvalgets Forslag:
Ordet „Anskaffelse“ i 4de og 5te Linie gaaer ud, og efter Ordet „Underholdning“ i 5te Linie indskydes „og fremtidige Anskaffelse“.

Til § 5.

Det af Kampmann, P. Pedersen, Hall, Rasmussen, Johansen, N. Pedersen, Markmann, Hjerrild, Hermansen, Monrad, Skau,